

РЕШЕНИЕ

№ 7833

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 24.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7899** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.107, ал.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвТП/.
Образувано е по жалба на Е. Н. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № РД-14-2889/27.07.2022г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /И./, в частта, с която на основание чл.106а, ал.1, т.1, б.“а“ ЗАвТП временно е спряно от движение лек автомобил марка „Ландровер Фриландер“ с рег. [рег.номер на МПС] до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.
Жалбоподателката моли за обявяване нищожността на оспорената заповед, тъй като е издадена при липса на компетентност, в условията на евентуалност - за отмяната ѝ в оспорената част като незаконосъобразна – издадена при неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта му. По отношение на първото възражение сочи, че съгласно чл.107, ал.1 ЗАвТП компетентността за прилагане на ПАМ от вида на процесната е на изпълнителния директор на И. или упълномощено от него длъжностно лице, но в случая на жалбоподателката не били предоставени доказателства за това. По отношение възражението за неспазване на установената форма се твърди, че в обстоятелствената част на заповедта не са изложени мотиви, описващи в пълнота предпоставките за прилагане на процесната ПАМ, не се съдържа описание на нарушение, а само на

определена фактология, без да е посочено, че въз основа на нея се приема, че е извършено такова. По отношение твърдението за нарушение по чл.146, т.3 АПК се мотивира, че издателят на оспорената заповед не е извършил самостоятелна преценка на явяващите от значение за случая факти и обстоятелства, а безкритично възприел фактите, изложени в АУАН и протокол на НАП, за да заключи, че се осъществява обществен превоз на пътници срещу заплащане. В случая предпоставките на чл.106а, ал.1, т.1, б.„а“ ЗАвтП не били осъществени – по преписката не били налични доказателства, установяващи получаването на икономическа облага от извършване на превоз. Процесната заповед се твърди и че не съответства на целта на закона доколкото с нея се прилага ПАМ за срок до 12 месеца, с което е нарушен принципът на пропорционалност по чл.6 АПК. Претендира се присъждане на направените по производството разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно и своевременно призована, не се явява, чрез адв.Микушински моли за уважаване на жалбата, по съображенията, изложени в нея и в писмени бележки, представени допълнително.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В придружителното писмо, с което жалбата е администрирана до съда, изразява становище за законосъобразност на оспорения акт като предлага той да бъде оставен в сила. В условията на евентуалност заявява възражение по чл.78, ал.5 ГПК.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването, с оглед неблагоприятното засягане на правната сфера на оспорващата. С оглед датата на издаване на акта и датата на завеждане на жалбата в деловодството на ответника, съдът приема, че оспорването е реализирано в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

В съответствие с чл.107, ал.1 ЗАвтП, принудителните административни мерки по чл.106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица. По делото е приета като доказателство Заповед № РД-01-42/23.01.2020г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", с която на директорите на регионални дирекции „Автомобилна администрация“ са предоставени правомощията по чл.171, ал.1, т.1, б.„г“ и „д“, т.2, б.„а“ и „д“, т.6 и т.7 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/. Съгласно чл.171, ал.1, т.2, б.„д“ ЗДвП за преустановяване на административните нарушения може да се прилага принудителна административна мярка - временно спиране от движение на пътно превозно средство, което е обозначено с опознавателни

знаци за извършване на таксиметрови превози, но не е включено в списък към издаден лиценз или издадено удостоверение за регистрация или не отговаря на изискванията, определени в нормативен акт. На съда служебно е известно, че със Заповед № РД-01-553/23.11.2021г. на изпълнителния директор на И. на директорите на регионални дирекции „Автомобилна администрация“ са предоставени и правомощията да прилагат с мотивирана заповед принудителните административни мерки по чл.106 и чл.106а ЗАвтП. В процесния случай с т.1 от оспорената заповед е приложена ПАМ по чл.106а, ал.1, т.1, б.“а“ ЗАвтП, която с оглед посоченото съдът намира за издадена от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Обратно на твърденията, изложени в жалбата, заповедта е издадена при спазване на изискването за форма на административния акт – тя е издадена в писмена форма и съдържа изискуемите по силата на чл.59, ал.2 АПК реквизити, в т.ч. мотиви за прилагане на процесната ПАМ. От фактическа страна заповедта е мотивирана с установеното при извършена съвместна проверка от служители на И. и НАП, а именно, че лицето С. Н. И. като водач на процесния автомобил, собственост на жалбоподателката, е извършвал с него обществен превоз на пътници срещу заплащане без да има издаден лиценз на общността за превоз на пътници, лиценз за превоз на пътници в Република България или удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Освен посоченото, съгласно трайно застъпеното становище в съдебната практика, за мотиви на акта следва да се възприемат и всички доказателства за извършените в хода на административното производство процесуални действия, в случая АУАН бл.№ 326523 от 26.07.2022г.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да обосноват отмяната на акта на самостоятелно основание. Заповедта е издадена при изяснена фактическа обстановка, след анализ на установените обстоятелства, при правилно приложение на относимите материалноправни разпоредби.

Съгласно чл.6, ал.1 ЗАвтП обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. За нарушение на изискването за извършване на обществен превоз на пътници въз основа на издаден лиценз в закона е предвидено прилагането на ограничителните мерки, визирани в глава IX от ЗАвтП – чл.106 и 106а.

Целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, по аргумент от чл.22 ЗАНН. Наложена мярка по чл.106а ЗАвтП е от категорията на преустановителните, но за да бъде приложена ПАМ на основание чл.106а ЗАвтП, следва да е обективизирано кумулативното наличие на две материалноправни предпоставки - от една страна да е извършен обществен превоз на пътници или товари, а от друга - превозът да се извършва с МПС, за което няма удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или няма заверено копие към лиценза на Общността.

Според дефиницията, дадена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за

автомобилните превози, "Обществен превоз" е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане и икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство. Според т.2 на § 1 ДР ЗАвтП, "Превоз на пътници" е дейност на лице, което извършва услуги по извършване на превоз на пътници с моторно превозно средство за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага. Легална дефиниция на понятието "Таксиметрови превози" се съдържа в § 1, т.26 ДР ЗАвтП и според нея това са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел.

В конкретния случай от доказателствата по делото /Акт за установяване на административно нарушение бл.№ 326523/26.07.2022г./ по безспорен начин се установява, че на 26.07.2022г. С. Н. И., около 12,30 часа в [населено място], пред главния вход на Централна автогара С., като водач на процесния автомобил, собственост на жалбоподателката, извършва обществен превоз на пътници срещу заплащане – двама служители на НАП – С. М. В. и В. Р., по маршрут кв.Студентски град – Централна автогара С.. Горното е установено при извършена съвместна проверка от служители на И. и НАП, при която е съставен посоченият АУАН. Същият представлява официален документ с обвързваща материална доказателствена сила, по отношение на изложените в него факти и обстоятелства. Безспорно е установено също така, че лицето не е регистрирано като превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон.

Съгласно чл.106а, ал.1, т.1, б."а" ЗАвтП, за преустановяване на административните нарушения се прилага временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, с което се извършва превоз на пътници или товари, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или няма заверено копие към лиценза на Общността. С оглед установените по делото факти съдът приема, че са изпълнени предпоставките на посочената правна норма. От страна на жалбоподателката не са представени доказателства в подкрепа на твърденията ѝ във връзка с извършеното плащане, което не се оспорва от него, които да оборват фактите и обстоятелствата, отразени в посочения АУАН. Извършеният превоз срещу заплащане е достатъчно основание за прилагане на процесната ПАМ. Формирането на печалба не е елемент от фактическия състав на правната норма, достатъчно и необходимо условие е получаването на заплащане или икономическа облага, тъй като дори превозът на пътници да е осъществен от лице, което отговаря на законовите изисквания, то крайният резултат от гл.т. на печалбата може да е отрицателен, с оглед това, че този въпрос зависи и от други фактори.

По отношение възражението на жалбоподателката свързано със срока, за който мярката по 106а, ал.1, т.1, б."а" ЗАвтП е приложена, а именно до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, следва да се посочи, че мярката се прилага до вписване на МПС в лиценз, но за да се гарантира, че мярката няма да засегне нарушителя в степен, по-голяма от необходимото, е определен и 12-месечен краен

срок, с изтичането на който, независимо от това дали нарушението е отстранено или не, действието на ПАМ се прекратява. При проявлението на юридическите факти, съдържащи се в хипотезата на визираната норма, органът е длъжен да приложи предвидената в диспозицията ПАМ и то за посочения срок - до отстраняване на нарушението. Вярно е, че същият е относително определен, но това съвсем не е равнозначно на неопределеност, изискваща допълнително конкретизиране /в този смисъл Решение № 10262 от 14.11.2022г. по адм. д. № 3820/2022г., VII отд. на ВАС/.

Процесната заповед е и съответна на целта на закона - забраната за извършване на превоз на товари срещу заплащане без лиценз/удостоверение за регистрация е абсолютна поради значимостта на ценностите, върху които тази професионална дейност рефлектира.

По изложените съображения съдът намери процесната заповед в оспорената ѝ част за законосъобразен административен акт, по отношение на който не са налице основания за отмяна по чл.146 АПК. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора на оспорващата разноски не се следват.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Н. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № РД-14-2889/27.07.2022г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /И./, оспорена в частта по т.1, с която на основание чл.106а, ал.1, т.1, б.“а“ ЗавтП временно е спрял от движение лек автомобил марка „Ландровер Фриландер“ с рег. [рег.номер на МПС] до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: